

denne Fart ophører. Naar man altsaa vil følge Contracten, kan denne Fart ikke ophøre før til April 1872, og til den Tid ville ogsaa de Foranstaltninger, som ere foreslaaede i det foreliggende Lovforslag, være trufne, idet det gaaer ud paa, at disse Arbejder skulle udføres i Løbet af to Aar. De ville altsaa være færdige til den Tid, og derfor staae disse to Ting i fuldkommen Overensstemmelse med hinanden. En anden Sag er det, hvorvidt man vil ansee det for fornødent at optage noget Saadant i Loven. Der er ikke, som jeg tidligere har søgt at fremhæve, nogen directe Forbindelse mellem de Foranstaltninger, man her vil træffe ved Lovforslaget, og Opgivelsen af Korsør-Kiel Routen i Forbindelse med Siltoget paa den syensfjydske Jernbane. Der er ikke nogen absolut Forbindelse imellem dem, og der er ikke nogen Nødvendighed for at nævne Opgivelsen af denne Route i Lovforslaget. Naar det ikke er nødvendigt — og der kan jo tages Bestemmelse derom paa Finansloven for næste Aar, naar vi komme sammen igjen, og der er fuldkommen god Tid for Regjeringen til at opsigte Contracten og sætte det Nye igang —, saa er der ikke Noget, der taler for at optage dette Forslag i Loven. Jeg vil efter de Oplysninger, vi nu have faaet under Forhandlingen, stemme for, at Underændringsforslaget indsættes istedetfor Forslaget under Nr. 6, men jeg vil dog stemme mod den endelige Vedtagelse deraf. At Forslaget under Nr. 6 har sine Vanskeligheder, see vi allerede deraf, at een af de ærede Forslagsstillere ved at see den høitærede Ministers Forslag har gjort den Opdagelse, at Fleertallets Forslag strider imod Grundlovens § 18, hvilket dog efter min Opfattelse af denne Grundlovsbestemmelse ikke er at befrygte. Jeg skal iøvrigt tilføie, at jeg med Hensyn til dette Underændringsforslag ikke har nogen Bemyndigelse til at tale paa Udvalgets Begne; det er kommet seent frem, og jeg har først idag seet det ligge paa min Plads. — Underændringsforslaget under Nummer 5 er jo fravaadet af den høitærede Minister, og det forekommer mig, at Thinget meget godt kan lade det falde. Det, som Forslagsstillerne søge at opnaae derved, er Noget, som den høitærede Minister har lovet at ville søge at op-

naae i sin Contract med Nyborg Commune. Det staaer ikke saaledes i den foreløbige Contract, og det kunde gjerne komme til at gribe forstyrrende ind i den hele Plan, hvis Thinget vedtog, at dette skulde staae i Loven. Altsaa, naar man efter al Sandsynlighed opnaaer det Samme, som de ærede Forslagsstillere have eftertragtet, ved ikke at optage dette Forslag i Loven, saa forekommer det mig at være en gyldig Grund for Forslagsstillerne til at lade det falde. Hvis Ministeren vilde have modtaget det, antager jeg, at Udvalget vilde have tiltraadt det, da det maa ansees for ønskeligt at opnaae, hvad Forslaget tilfigter, men dette vil som sagt forhaabentlig kunne opnaaes ad anden Vej. — Hvad endelig Forslagene under Numer 1 og 2 angaaer, da gaae de ud paa det Samme, som Udvalgets Fleertal havde indstillet ved 2den Behandling af Lovforslaget her i Thinget. Jeg hørte til det Fleertal, som dengang havde indstillet dette, og man kan ikke vente eller forlange af mig, at jeg nu skulde tale mod disse to Ændringsforslag. Jeg skal imidlertid ikke bidrage til at gjenoptage den Discussion, som fandt Sted ved 2den Behandling. Jeg gjorde mig dengang Umage for at fremdrage, hvad der kunde tale for, at Udvalgets Fleertalsforslag blev vedtaget. Af disse Grunde ere nogle blevne gjentagne idag, og det, der blev sagt derimod, er ligeledes gjentaget idag, uden at jeg seer, at der er fremkommet noget Nyt. Men der er dog Et, som jeg har Grund til at bede fastholdt, nemlig at man ikke maa troe, at Udvalgets Fleertal ikke havde meget væsentlige Aarsager til ved 2den Behandling at stille sit Ændringsforslag og lade det høie Thing afgjøre, paa hvilken Side det vilde stille sig. Det har jo dengang slet ikke ligget i Udvalgets Fleertals Hensigt, at det ikke vilde gjøre, hvad der stod i dets Magt, for at udvide og forbedre de Jernbaner, vi engang have, at indføre de Forbedringer, som kunde virke til, at de forrentede sig bedre, at Traffiken blev livligere, og at Varerne kom til at gaae med Jernbanerne i rigeligere Maal; det har ingenlunde været Fleertallets Mening at ville handle derimod, men disse Sætninger, som nu ere blevne udtalte igjen idag, og som navnlig ere blevne